

عنوان مقاله:

ارزیابی و اولویت بندی آبخش‌های طبیعی به منظور توسعه اکوتوریسم (مطالعه موردی آبخش‌های هفت گانه استان لرستان)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، دوره 5، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد اجزاء شکوهی - دانشگاه فردوسی مشهد

عزت‌الله مافی - دانشگاه فردوسی مشهد

محمود رنجبر دستنایی - دانشگاه اصفهان

محمد قنبری - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

هدف از تحقیق حاضر ارزیابی و اولویت بندی آبخش‌های استان لرستان در جهت سرمایه‌گذاری و انتخاب یکی از آبخش‌های هفت گانه استان لرستان در جهت معرفی به عنوان منطقه نمونه گردشگری است. جامعه آماری مورد نظر هفت آبخش مطرح استان و جامعه خبرگان و کارشناسان گردشگری استان می‌باشد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی بوده و ابزار گردآوری اطلاعات اسنادی، کتابخانه‌ای، مشاهده‌ی میدانی و پرسشنامه می‌باشد. از آنجا که شاخص مشخصی از سوی سازمان برای اولویت بندی جاذبه‌ها به منظور انتخاب مناطق نمونه ارائه نگردیده، لذا با استفاده از نظر کارشناسان گردشگری استان معیارها و زیرمعیارهایی انتخاب گردید؛ با توجه به اینکه معیارهای مورد نظر در اولویت بندی از ارزش و اعتبار متفاوتی برخوردار بودند، لذا تکنیک سلسله‌مراتبی AHP بهترین روشی بود که در آن اهمیت هر یک از معیارها که ترکیبی از معیارهای کمی و کیفی بود مد نظر قرار می‌گرفت. لذا با استفاده از این تکنیک اقدام به اولویت بندی این مناطق شد. نتایج تحقیق نشان داد که: آبخش زیبای بیشه در شهرستان درود با کسب امتیاز ۱۹۴٪/۰ دارای بهترین شرایط به منظور سرمایه‌گذاری بوده و پتانسیل کافی را جهت معرفی به عنوان یک منطقه نمونه گردشگری را داراست. بعد از این آبخش، آبخش نوژیان با ارتفاع بیش از ۹۰ متر و امتیاز اکتسابی ۱۴۷٪/۰ از شرایط مناسبی برای سرمایه‌گذاری برخوردار بوده و سایر آبخش‌ها در رده‌های بعدی قرار می‌گیرند.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، اولویت بندی، آبخش، استان لرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786523>

